

Norme de întocmire a materialelor destinate publicării în revista „Studii și Materiale de Istorie Contemporană“

Colegiul de redacție al revistei „Studii și Materiale de Istorie Contemporană“ fixează începând cu numărul 2/2003 o serie de reguli și norme de editare destinate să asigure publicației un caracter uniform, dar și să simplifice operațiunile redacționale. Autorii sunt rugați să respecte prezentele norme. În caz de nerespectare, publicarea materialelor poate fi amânată.

I. Norme generale

1. Lucrările se prezintă în limba română însoțite de rezumate în limbile de circulație internațională (engleză, franceză, germană). Sunt acceptate și materiale prezentate într-una din limbile internaționale menționate, dar trebuie să fie însoțite de rezumate în limba română.

2. Manuscrisele se transmit prin email (la adresa smic2002@yahoo.com și/sau a responsabilului de număr), se predau direct la redacție sau – în cazuri excepționale – se trimit prin poștă (la adresa: Institutul de Istorie „N. Iorga“/Studii și Materiale de Istorie Contemporană, B-dul Aviatorilor nr. 1, sector 1, București 011 851), împreună cu o Notă care să cuprindă următoarele date: numele și prenumele autorului, instituția (cu adresă, numere de telefon și fax), adresa și telefonul privat, titlul lucrării, domeniul de interes. Prima notă de subsol a textului va fi marcată cu steluță * și va conține numele autorului, poziția sa academică și adresa de email (Exemplu: * Vladimir Tismăneanu, profesor la University of Maryland, at College Park, Department of Government and Politics; vtisman@umd.edu). La final, autorul va atașa un rezumat (*Abstract*) în limba engleză (care să nu depășească 300 de cuvinte), precum și cel puțin cinci cuvinte-cheie (*Keywords*). Se recomandă și traducerea titlului în engleză.

3. Lucrările sunt analizate de referenți, care decid dacă textul este acceptat (cu/fără modificări) sau respins.

4. În cazul acceptării, colegiul de redacție poate propune corecturi și îmbunătățiri ale manuscrisului. Propunerile de îmbunătățire se aduc la cunoștința autorului.

5. Materialele trebuie să fie clare, renunțându-se la introducerile prea dezvoltate, la tratarea unor chestiuni teoretice în general cunoscute de specialiști.

6. Nu sunt publicate lucrări care au mai apărut sau apar simultan și în alte reviste.

7. Revista nu plătește drepturi de autor. În măsura în care tirajul o permite, autorul va primi un exemplar din numărul de revistă la care a colaborat.

II. Manuscrisele

1. Lucrările se înaintează redacției prin email sau pe un suport electronic.

2. La redactare autorii sunt rugați să împartă textul cu subtitluri.

3. Citarea literaturii se face numai în notele infrapaginale, la care se face trimitere prin sigle numerice plasate în text la umărul ultimei litere a cuvântului ales, înaintea semnelor de punctuație.

4. Termenii străini (substantive comune) sau citatele în limbi străine se culeg cu litere cursive.

6. În textul curent, numerele până la 10, vor fi, de regulă, scrise cu litere.

7. Formatul revistei nu necesită predarea unor materiale ilustrative.

III. Modul de citare

1. Trimiterile la literatură se fac numai în notele infrapaginale, indicându-se în ordine: numele autorului, titlul publicației, volumul, locul apariției, editura, anul, pagina. La periodice nu se menționează locul apariției.

2. Se tipăresc cu scriere cursivă titlurile de monografii, de volume colective (culegeri tematice, omagii, acte de congrese sau colocvii) și de articole; de asemenea cuvintele *ibidem* și *op. cit.* Când se face o trimitere către aceeași arhivă/același fond arhivistic, *ibidem* este reprodus cu litere drepte (Ibidem). Se tipăresc cu literă dreaptă între ghilimele titlurile revistelor, ziarelor, și seriilor (colecțiilor) monografice, precum și trimiterile de felul: idem, p. (pagina, paginile), urm. (următoarea, următoarele), passim (în diverse locuri), cf. (conferă, compară), apud (la), supra, infra.

3. La prima citare a cărților este necesar să se dea titlul complet, fără prescurtări, urmat acolo unde este cazul de titlul seriei (colecției), numărul volumului, locul apariției, anul, pagina. Volumele colective se citează ca și monografiile cu titlul complet.

4. Titlurile articolelor/studiilor apărute în periodice sau volume colective se citează în ordine: autorul, revista, tomul, anul, fascicula, pagina. Atunci când este cazul se precizează și seria de apariție a revistei (de exemplu, *seria nouă* – S.N.).

5. La articolele de mare întindere, în care anumite lucrări vor fi citate mai des, se recomandă abrevierea titlurilor respective, urmând ca explicarea abrevierilor să se facă fie la prima citare, fie într-o listă aparte la sfârșitul textului.

6. Trimiterile la autori, respectiv lucrări citate într-o notă imediat anterioară se fac prin formulele uzuale: idem, *ibidem*, *op.cit.*, cf., passim, apud, supra, infra. Atunci când ultima citare este la o distanță mai mare de două pagini se va indica pagina și nota la care se află ea; ex. Vladimir Tismăneanu, *op.cit.* (v. supra p. 17, nota 13), p. 331.

IV. Reguli de punctuație

Punctul

1. Se pune după unele prescurtări curente (p., cf., etc., și altele). În cazul abrevierilor titlurilor de reviste și serii, pentru simplificare se renunță a se mai pune punct după prima literă, iar elementele componente ale titlului abreviat se scriu fără pauză între ele. În același registru intră și prescurtarea unor nume de partide politice sau instituții (de exemplu: *PNL*, nu *P.N.L.*).

2. Se pune punct după numerele curente dintr-o listă.

3. Se pune punct la sfârșitul titlurilor de paragrafe incluse în rând, a notelor și legendelor.

Virgula

1. În note virgula separă între ele elementele unei trimiteri: numele autorului (respectiv idem), după caz titlul lucrării (respectiv *ibidem* sau *op.cit.*) sau numele revistei, respectiv al seriei, volumul, locul, anul, pagina.

2. Se folosește virgula atunci când se face trimitere la mai multe pagini ale aceleiași lucrări.

Punct și virgulă

În note, punct și virgulă separă trimiteri la lucrări diferite.

Cratima

Stă între cifre și litere

pentru cifre se folosește –; pentru marcarea în text se utilizează —

Paranteza

Pentru marcarea unor elemente lipsă în text se folosesc parantezele rotunde – (...); nu este indicată folosirea parantezelor în paranteze.

Pentru marcarea unor explicații suplimentare într-un citat se folosesc paranteze rotunde, iar textul cuprins între ele se tipărește cursiv.

Ghilimelele

Colegiul de redacție indică autorilor folosirea următorului tip de ghilimele: „ „; nu se acceptă “ ”; pentru texte citate în citat se folosesc ghilimele franțuzești « ».

V. Corecturi

1. Corectura în pagini, precum și cea pentru erată se realizează de către editură și de către redacția revistei.

1. Nu se pot opera modificări ale manuscriselor aflate sub tipar (în corectură) decât în cazuri bine întemeiate.

2. Semnele de corectură sunt semne convenționale care se folosesc pentru îndepărtarea greșelilor, nepotrivirilor constatate în pagina de corectură, pentru introducerea modificărilor și completărilor, precum și pentru semnalarea defecțiunilor tehnice aflate în pagină.

4. Orice semn de corectură se plasează în text la locul și elementul precis ce trebuie modificat. Semnul se repetă pe rama albă a paginii, în dreptul rândului sau locului unde se află greșeala, iar la dreapta se scrie modificarea sau completarea necesară.

Exemplificări:

Articole/Studii apărute în periodice:

Alina Pavelescu, *Idéologiser la culture alternative. Adrian Păunescu et le Cénacle Flacăra*, în „History of Communism in Europe“, vol. II, 2011, pp. 51-72.

Cărți:

Mioara Anton, *„Ceașescu și poporul!“*. *Scrisori către iubitul conducător*, Târgoviște, Editura Cetatea de Scaun, 2016.

În cazul în care cartea are un prefațator/postfațator, traducător și/sau un îngrijitor de ediție (amintit sau nu pe pagina de gardă), aceștia vor fi menționați. Va fi trecută și ediția cărții dacă este cazul. Ordinea va fi următoarea: ediția, traducătorul/traducătorii, prefațatorul/postfațatorul, locul de apariție, editura, anul.

Ex.:

Vladimir Tismăneanu, *Stalinism pentru eternitate. O istorie politică a comunismului românesc*, ediție revăzută și adăugită, traducere din engleză de Cristina Petrescu și Dragoș Petrescu, prefață de Cristian Vasile, postfață de Mircea Mihăieș, București, Editura Humanitas, 2014.

Cristian Vasile, *Viața intelectuală și artistică în primul deceniu al regimului Ceașescu (1965-1974)*, prefață de Vladimir Tismăneanu, București, Editura Humanitas, 2014.

Coordonatorul va fi menționat între paranteze rotunde prin prescurtare (*coord.*) sau – în cazul în care este vorba de mai mulți – prin precizare de final (*coordonatori*):

Mioara Anton, Bogdan Crețu, Daniel Șandru (*coordonatori*), *Cuvintele puterii. Literatură, intelectuali și ideologie în România comunistă*, Iași, Institutul European, 2015.

Repetarea unei trimiteri la un fond arhivistic:

ANIC, Fond CC al PCR – Cancelarie, dosar nr. 57/1977, f. 8.

² Ibidem.

Repetarea unei trimiteri la aceeași arhivă, dar cu referire la un fond diferit:

ANIC, Fond CC al PCR – Cancelarie, dosar nr. 57/1977, f. 8.

² Ibidem, Fond CC al PCR – Secția Propagandă și Agitație, dosar nr. 1/1964, f. 1.

Notele din text și ghilimelele:

Atunci când un paragraf se încheie cu un citat și se impune o notă de subsol, ordinea va fi următoarea: ghilimele, notă, punct.

Ex.:

„Istoria românilor a fost prezentată în fel și chip, și este necesar să punem lucrurile așa cum s-au întâmplat. Însă problemele acestea le vom discuta cu cei ce vor face parte din acest comitet“[notă].